

Oslo 21. august 2015

Høringssvar

– forslag til endringer i forskrift om eksportkredittordningen

Det vises til høringsbrev fra Nærings- og fiskeridepartementet med høringsfrist satt til 21. august 2015.

Intpow er positiv til de foreslåtte endringene i forskrift om eksportkredittordningen som beskrevet i hørings-notatet, og mener at forslagene er positive for norsk fornybarnering. Vi legger til grunn at Eksportkreditt Norge kan utnytte dette utvidete handlingsrommet for å gi mer attraktive tilbud for å finansiere fornybarprosjekter.

Vi mener imidlertid at mandatet til Eksportkreditt Norge bør utvides ytterligere fra kun å omfatte finans-tjenester knyttet til norsk eksport av varer og tjenester, til også å omfatte finanstjenester knyttet til norske investeringer i utlandet. Bakgrunnen for dette er kombinasjonen av strukturendringer i norsk næringsliv som gjør at velkvalifiserte fag- og investormiljøer som er villige til å eksportere sin kapital og know-how gjennom langsiktige investeringer til fremvoksende økonomier og utviklingsland er i fremvekst i Norge, og at land i denne delen av verden er i sterk vekst og har store behov for kraftinvesteringer. Da bør det være en sentral oppgave for norske myndigheter å legge til rette for at bærekraftige fornybarløsninger også når det gjelder finansielle betingelser har den nødvendige konkurransemessige attraktivitet for å kunne bli valgt i konkurransen mot fossile løsninger.

Dertil bør Eksportkreditt Norges krav til rating av garanterende finansinstitusjoner mykes opp når det gjelder finansiering av fornybar kraft i fremvoksende markeder og utviklingsland. Normalt stiller GIEK hoveddelen av garantien, mens en annen finansieringsinstitusjon (f.eks. privat bank) stiller med en mindre andel av garantien. GIEK har som hovedregel hverken mulighet til eller ønske om å garantere for hele lånebeløpet. De må derfor samarbeide med en privat bank, som stiller garanti for en mindre andel av lånet. Dette er med på å redusere GIEKs risiko, både ved at totaleksponeringen mot prosjektet reduseres og ved at den med-garanterende banken også gjør en risikovurdering og due dilligence av prosjektet. I henhold til § 11 i forskrift til Eksportkreditt Norge må med-garanterende bank ha en kredittrating på BBB eller bedre. I mange fremvoksende markeder og u-land er det få eller ingen banker til stede som har så høy rating, ikke minst fordi en bank aldri kan ha en rating høyere enn landet den er registrert i. Konsekvensen er at Eksportkreditt Norge ikke kan tilby lån, eller at residualrisikoen må sikres med et kontantdepot. Det er ikke alle låntakere eller eksportører som har mulighet til å stille kontantdepot, og det er uansett dyrt og lite hensiktsmessig for større prosjekter. Forskriftens høye krav til medgarantistens rating fører til at GIEK ikke får mulighet til å samarbeide med en lokal bank som har kompetanse og erfaring med det lokale markedet, men må søke regionalt eller internasjonalt etter en med-garantist. Dette er krevende, og i en del tilfeller vil ikke internasjonale banker delta som med-garantister fordi de ikke har tilstedeværelse i det aktuelle markedet. Dermed forhindres også GIEK i å delta med garanti. En lokal bank vil normalt være best i stand til å vurdere prosjekter i sitt marked. Det er derfor ikke gitt at en noe lavere rating på en lokal bank fører til en høyere risiko for tap for staten

totalt sett, når man ser GIEKs og Eksportkreditt Norges risiko under ett. Dessuten kan man ved å sette et tak for garantivolumet Eksportkreditt Norge kan være eksponert på mot den enkelte bank med en kredittrating lavere enn BBB begrense den totale risikøkningen i låneporteføljen.

Intpow mener derfor at det i forslaget til retningslinjer bør innarbeides at Eksportkreditt Norge kan senke kravet til en garanterende finansinstitusjons rating noe for fornybarprosjekter i utviklingsland. Dette vil være en betydelig styrking av GIEK og Eksportkreditt Norges tilbud, og vil utløse større eksport og en større utbygging av fornybar kraft i utviklingsland, i tråd med overordnede norske mål.

Til slutt, grunnfondet til U-landsordningen er i dag 450 mill NOK. Dette gir GIEK en tilgjengelig garantiramme på 3,15 mrd NOK. Per dato er to tredjedeler av denne rammen oppbrukt, og den kan nærmest bli helt fylt opp av kun ett nytt kredittengasjement mot et middels stort vannkraftverk eller et stort solkraftverk. Ikke minst på grunn av den foreslåtte endring i Eksportkreditt Norges forskrift er det grunn til å forvente at etterspørsel etter garantier under U-landsordningen vil øke de nærmeste år. INTPOWs medlemmer ser det derfor som naturlig at forskriftsendringen allerede for statsbudsjettet 2016 følges opp av et forslag for en betydelig økning av grunnfondet.